7 повѣдь за ваше-то прѣданіе. [ж]Лицемѣри!
добрѣ пророкува Исаія за васъ и казува:
8 [з]Тѣзи людіе приближаватъ при мене съ уста-та си, и съ устны-тѣ си мя почитатъ.
а сърдце-то имъ далечь отстои отъ мене.
9 Но напраздно мя почитатъ, [и]като учатъ ученія заповѣди человѣческы.
10 [і]И като призова народъ-тъ, рече имъ:
11 Слушайте и разумѣйте: [к]Не осквърнява человѣка косто влѣзува въ уста, но което излѣзува изъ уста, то осквърнява человѣка.
12 Тогази пристѫпихѫ ученици-тѣ му и рекохѫ му: Знаешь ли че Фарисеи-тѣ ка-
13 то чухѫ тѫзи думѫ соблазнихѫ ся? А той отговори и каза: [л]Всяко растеніе, което не е насадилъ Отецъ мой небесный, ще ся
14 искорени. Оставѣте гы: [м]тѣ сѫ слѣпи водители на слѣпы; а слѣпецъ слѣпца ако води, и двама-та ще падѫтъ въ ямѫ-тѫ.
15 [н]Отговори Петръ и рече му: Истълкувай ни
16 тѫзи притчѫ. А Іисусъ *имъ* рече: [о]Още ли
17 сте и вы безъ разумъ? Не разумѣвате ли още, че [п]все що влѣзува въ уста та смѣстя ся въ търбухъ-тъ, и въ заходъ-тъ ся
18 исхвърля? [р]А което излѣзува изъ уста-та, излѣзува изъ сърдце-то, и то осквърнява
19 человѣка. [с]Защото отъ сърдце-то излѣзуватъ помысли лукави, убійства, прѣлюбодѣйства, блудства, кражбы, лъжливы сви-
20 дѣтелства, хулы. Тѣзи нѣща сѫ, които осквърнява человѣка; а да яде нѣкой съ немыты рѫцѣ не осквърнява человѣка.
21 [т]И като излѣзе отъ тамъ Іисусъ, отиде
22 кѫдѣ Тирскы-тѣ и Сидонскы-тѣ страны. И ето жена Хананейка, която бѣ излѣзла отъ онѣзи прѣдѣлы, извыка му и казуваше: По-

ж Мар. 7; 6.

з Иса. 29; 13. Іез. 33; 31.

и Иса. 29; 13. Кол. 2; 18 до 22. Тит. 1; 14.

і Марк. 7; 14.

к Дѣян. 10; 15. Рим. 14; 14, 17, 20. 1 Тим. 4; 4. Тит. 1; 15.

л Іоан. 15; 2. 1 Кор. 5; 12, и друг.

м Иса. 9; 16. Мал. 2; 8. Гл. 23; 16. Лук. 6; 39.

н Марк. 7; 17.

о Гл. 16; 9. Марк. 7; 18.

п 1 Кор. 6; 13.

р Іак. 3; 6.

с Быт. 6; 5. 8; 21. Прит. 6; 14. Іер. 17; 9. Мар. 7; 21.

т Марк. 7; 24.